

очитѣ ти и ти чувствуваашъ своята ловкостъ предъ неговата. Бѣгай бързо и си тананикай. Тънаникай си мелодия по-бърза отъ твоитѣ мисли, за да ги оживишъ.

Две хиляди четиристотинъ метра

Ето, скоро ти ще изминешъ половината отъ пжтя, но това ти не трѣбва да го казвашъ. Твоитѣ крака чувствуватъ, че остава повече отъ половината усилие. Ти все бѣгаашъ и виждашъ, какво става. Съ голѣмо усилие ти следвашъ двамата предъ тебе бѣгачи, но другитѣ двама предъ тѣхъ сж се доста отдалечили. Какво да се прави? Да се бѣга следъ тѣхъ?

„Остави, прочее“, — отговарятъ двата бѣгачи крака. Другитѣ двама предъ тебе изпитватъ сжщото нѣщо.

Три хиляди метра

Ти вече за нищо не мислишъ и всичко изоставяшъ; краката отмаляватъ, коремътъ се отпуска и хората около тебе се смущаватъ. Отъ де да се взематъ сили, нуждни въ тоя моментъ? По твоя дѣсенъ кракъ мравки като че ли пълзятъ, когато ти минавашъ завоя. Ти цѣлъ страдашъ, като че ли се събуждашъ отъ ужасенъ сънъ. Тътри се, влачи се следъ другитѣ, безъ да мислишъ било за ребрата си или за дишането, било за напичането на главата ти отъ слънцето.

Предпоследнитѣ четиристотинъ метра

Сега имашъ по-бодъръ видъ и затова бѣгай, бѣгай безразличенъ, макаръ да страдашъ. Ти не чувствуваашъ почти никаква сила и много добре